

คำนำ

หอภาพยนตร์ (film archive) หรือบางแห่งเรียกชื่ออื่น ๆ เช่น ศูนย์ภาพยนตร์ (film center) ภาพยนตร์สถาน (cinematheque) พิพิธภัณฑ์ภาพยนตร์ (film museum) หอสมุดภาพยนตร์ (film library) ชื่อต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนหมายถึงหน่วยงานที่ทำหน้าที่คล้ายกัน คือเป็นสถานที่เกี่ยวกับการเก็บและเผยแพร่ภาพยนตร์ แต่อาจจะต่างกันไปในรายละเอียดบางประการ เช่น บางแห่งเผยแพร่อย่างเดียวไม่เก็บรักษา บางแห่งเก็บแต่สิ่งของที่เกี่ยวข้องกับภาพยนตร์ไม่เก็บฟิล์มภาพยนตร์ บางแห่งเก็บฟิล์มภาพยนตร์เพื่อให้บริการยืมไปใช้ บางแห่งเป็นที่ฝึกอบรมการสร้างภาพยนตร์เฉพาะทาง

หอภาพยนตร์ หรือหน่วยงานเกี่ยวกับภาพยนตร์เหล่านี้ ทั่วโลกนี้มีไม่มากนัก เฉลี่ยมีประเทศละแห่งหนึ่งเท่านั้น และไม่ได้มีทั่วถึงทุกประเทศ

สำหรับ หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) ของประเทศไทย นับเป็นแห่งแรกและแห่งเดียวในประเทศไทย เป็นหอภาพยนตร์ประเภท “แห่งชาติ” คือทำหน้าที่เก็บและดูแลภาพยนตร์ของทั้งประเทศ และเป็นตัวแทนประเทศไทย นับเป็นหอภาพยนตร์ที่ทำหน้าที่ซับซ้อนทุกมิติของหอภาพยนตร์เท่าที่มีอยู่ในโลก

หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน) ของประเทศไทย เป็นหอภาพยนตร์หนึ่งในบรรดาหอภาพยนตร์ ๑๓๒ แห่งทั่วโลกที่เป็นสมาชิกของ สมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ (Federation Internationale des Archives du Film)(FIAF)

เพื่อให้การดำเนินงานของหอภาพยนตร์ที่เป็นสมาชิกของสมาพันธ์ เป็นไปอย่างมีมาตรฐานเดียวกัน โดยเฉพาะมีจริยธรรมของวิชาชีพ สมาพันธ์ได้จัดทำ “หลักจริยธรรม” ของสมาพันธ์ เพื่อให้หอภาพยนตร์ที่เป็นสมาชิกทั่วโลก ได้ยึดเป็นอุดมการณ์และวัตรปฏิบัติ ทั้งของหน่วยงานและของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน โดยหอภาพยนตร์สมาชิกต่างลงนามในเอกสารปฏิญญา เพื่อเป็นพันธสัญญาในวิชาชีพ

หอภาพยนตร์(องค์การมหาชน) ได้ให้เจ้าหน้าที่ช่วยกันแปลและเรียบเรียง Code of Ethics เป็นหลักจริยธรรม เพื่อศึกษาและเผยแพร่

หอภาพยนตร์ (องค์การมหาชน)

กรกฎาคม ๒๕๕๓

หลักจริยธรรม

อารัมภบท

บรรดาหอภาพยนตร์และชาวหอภาพยนตร์ คือผู้พิทักษ์มรดกภาพเคลื่อนไหวของโลก เป็นภารกิจของพวกเราในการปกป้องมรดกนั้น และส่งต่อไปสู่ลูกหลานในสภาพที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ และถ่ายทอดได้อย่างถูกต้องตามผลงานของผู้สร้างสรรค์ให้มากที่สุด

หอภาพยนตร์มีหน้าที่ต้องเคารพในวัสดุต้นฉบับ ด้วยการระวังดูแลรักษาเท่าที่วัสดุเหล่านั้นยังคงสภาพอยู่ได้ เมื่ออยู่ในเงื่อนไขที่จำเป็นต้องจัดทำวัสดุใหม่ขึ้นแทนที่วัสดุต้นฉบับเดิม หอภาพยนตร์จึงต้องเคารพในชนิดของต้นฉบับนั้น ๆ

หอภาพยนตร์ตระหนักว่า ปฐมภารกิจของตนคือการสงวนรักษาบรรดาสิ่งของทั้งหลายที่ตนดูแลอยู่ และจัดให้มีไว้พร้อมเสมอสำหรับการค้นคว้า ศึกษา และการจัดฉายสู่สาธารณะ ทั้งนี้โดยที่กิจกรรมเหล่านี้จะต้องไม่ไปหย่อนให้ปฐมภารกิจคลายไป

ต่อไปนี้ คือ บรรดาตัวบทของกฎหลักทั่วไป

๑. สิทธิของบรรดาสิ่งที่จะสะสม :

๑.๑ หอภาพยนตร์ จะต้องเคารพและรักษาบูรณภาพของสิ่งของในอารักขาของตน และปกป้องสิ่งเหล่านั้นจากทุกรูปแบบของการกระทำเสริมแต่ง ตัดทอน ปลอมแปลง หรือการเซ็นเซอร์

๑.๒ หอภาพยนตร์จะต้องไม่ยอมเสียสละการมีอายุยืนยาวของสิ่งของในอารักขาของตน เพียงเพื่อแลกกับประโยชน์จากการใช้งานระยะสั้น เราจะต้องปฏิเสธการใช้เช่นนั้นมากกว่าที่จะยอมให้สิ่งของต้นฉบับเหล่านั้นต้องเสี่ยงอันตรายจากการนำไปฉายหรือดู

๑.๓ หอภาพยนตร์จะต้องจัดเก็บบรรดาสิ่งของต่าง ๆ โดยเฉพาะต้นฉบับ หรือสิ่งที่สงวนรักษาไว้เป็นต้นแบบ ในสภาพแวดล้อมที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ หากสภาพที่ว่ามันต่ำกว่าเกณฑ์ที่ดีที่สุด หอภาพยนตร์จะต้องคืนรชนขวายให้มีอุปถัมภ์ที่ดีขึ้นกว่าเดิม

๑.๔ หากมีการทำสำเนาสิ่งที่มีอยู่ด้วยเหตุผลในการอนุรักษ์ หอภาพยนตร์จะต้องไม่ไปตัดต่อหรือบิดเบือนสภาพเดิมของงาน ภายใต้ความเป็นไปได้ทางเทคนิคที่มีอยู่ สำเนาเพื่อการอนุรักษ์ที่สร้างขึ้น จะต้องถูกต้องครบถ้วนตามต้นแบบเดิม ขบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการทำสำเนา ตลอดจนกรรมวิธีและทางเลือกต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสุนทรียซึ่งเกิดขึ้นในขบวนการนี้ จะต้องได้รับการเก็บบันทึกไว้อย่างสมบูรณ์และอย่างซื่อสัตย์

๑.๕ ในการซ่อมแซมสิ่งของ หอภาพยนตร์จักต้องทำเพียงพยายามที่จะเติมเต็มส่วนที่ขาดหายไปและเอาส่วนที่เกินมาออกไป ด้านเวลา ด้านการชำรุดฉีกขาด และด้านข้อมูลที่คลาดเคลื่อน หอภาพยนตร์จักต้องไม่พยายามไปเปลี่ยนแปลงหรือปรับแก้สภาพเดิมของต้นฉบับหรือเจตนารมณ์เดิมของผู้สร้างสรรค์

๑.๖ เมื่อเปิดให้มีการใช้บรรดาส่งของของหอภาพยนตร์โดยการจัตรายการ การจัดฉาย หรือโดยวิธีอื่น ๆ หอภาพยนตร์จักต้องเอาใจใส่เป็นพิเศษเพื่อหาทางจัดให้ผู้ชมได้ชมสิ่งนั้นได้ใกล้เคียงที่สุดกับประสบการณ์ชมตามต้นฉบับเดิม(เป็นต้นว่า)ในการจัดฉายตามอัตราความเร็วและสัดส่วนของภาพตามต้นฉบับเดิม

๑.๗ หลักการและเหตุผลได้แย้งใด ๆ ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการซ่อมสงวนรักษาหรือการนำเสนอสิ่งของใด ๆ ของหอภาพยนตร์จักต้องได้รับการจดบันทึกและจัดมีไว้ให้ผู้ชมหรือผู้ค้นคว้าได้ศึกษา

๑.๘ หอภาพยนตร์จักต้องไม่ทำลายสิ่งของใด ๆ โดยไม่จำเป็น แม้ว่าหอได้ซ่อมสงวนรักษาหรือปกป้องไว้แล้วด้วยการทำสำเนา ในที่ที่มีกฎหมายรองรับและการบริหารจัดการเชื้ออำนาจย ปลอดภัยมีความปลอดภัยพอ หอภาพยนตร์จะยังคงอนุญาตให้ผู้ค้นคว้าได้ใช้สำเนาฟิล์มไนเตรทตราบเท่าที่ฟิล์มนั้นยังคงมีอายุยืนยาวอยู่

๒. สิทธิของอนุชน

๒.๑ ด้วยตระหนักในความรับผิดชอบของตนในอันที่จะอนุรักษ์ฟิล์มภาพยนตร์ให้ดำรงอยู่อย่างยั่งยืน หอภาพยนตร์จักยื่นหยัดต่อด้านการบีบบังคับใด ๆ ที่จะกำจัดหรือทำลายสิ่งของที่หอภาพยนตร์สั่งสมมา อาจจำเป็นต้องเลือกที่จะปฏิเสธหรือรับสิ่งของใด ๆ ที่มีผู้เสนอให้หอเก็บสะสมด้วยเหตุผลใดซึ่งอาจอยู่นอกเหนือกฎเกณฑ์ว่าด้วยการอนุรักษ์หรือนโยบายการคัดเลือกที่ใช้อยู่ของหอภาพยนตร์นั้น

๓. สิทธิในการใช้ประโยชน์

๓.๑ หอภาพยนตร์ตระหนักว่าสิ่งของในความดูแล มีทั้งมูลค่าในเชิงพาณิชย์และคุณค่าในทางศิลป จึงให้การเคารพอย่างเต็มเปี่ยมในเรื่องเจ้าของลิขสิทธิ์และในเรื่องของผลประโยชน์เชิงพาณิชย์อื่น ๆ ของเจ้าของ หอภาพยนตร์จักต้องไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวในกิจกรรมใด ๆ อันเป็นการละเมิดหรือรบกวนสิทธิประโยชน์เหล่านั้น และจักพยายามป้องกันมิให้ผู้ใดกระทำการอันเป็นการละเมิดดังกล่าวเช่นกัน

๓.๒ นอกเสียจากว่าสิทธิเชิงพาณิชย์จะหมดอายุแล้ว หรือความคุ้มครองทางกฎหมายได้สิ้นสุดลงแล้ว หรือจนกว่าสิทธิในสิ่งของเหล่านั้นจะอยู่ในความรับผิดชอบของหอ

ภาพยนตร์อย่างเป็นทางการแล้ว หอภาพยนตร์จักไม่นำสิ่งของในความดูแลมาใช้ในทาง
แสวงหากำไรโดยเด็ดขาด

๓.๓ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการดังกล่าว การจัดฉายภาพยนตร์ซึ่งอยู่ในความดูแลของ
หอภาพยนตร์ จักต้องกระทำโดยเคารพเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- การจัดฉายภาพยนตร์จะต้องอยู่ในกรอบวัฒนธรรมหรือการศึกษา
- หอภาพยนตร์จักต้องไม่จัดฉายภาพยนตร์ในเวลาซึ่งรู้อยู่แล้วว่าจะไปขัดการใช้
ประโยชน์เชิงพาณิชย์ของภาพยนตรนั้น ๆ
- การจัดฉายภาพยนตร์จักต้องมีขึ้นในสถานที่ซึ่งหอเป็นผู้ควบคุมดูแลหรือเป็นที่
ซึ่งหอรับรองและมีการกำกับดูแลให้เป็นไปตามหลักการที่บัญญัติในหลัก
จริยธรรมนี้
- การจัดฉายภาพยนตร์จักต้องเป็นไปโดยไม่แสวงหากำไร แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่า
จะต้องไม่เก็บค่าเข้าชม หากแต่เมื่อมีการเก็บค่าธรรมเนียมนั้นเข้าชมนั้น
สามารถเผยแพร่ให้เห็นว่าได้นำไปใช้ในการอนุรักษ์และพันธกิจด้านวัฒนธรรม
ของหอภาพยนตร์ และจะต้องไม่นำไปเป็นผลประโยชน์ส่วนตัวของใครคนใดคน
หนึ่งหรือของกลุ่มคนหรือหน่วยงานใด

๓.๔ หอภาพยนตร์จักต้องไม่สนใจเข้าไปมีส่วนร่วมในพันธะสัญญาทางธุรกิจใด ๆ ไม่
ว่าจะเกี่ยวเนื่องกับการจัดฉายภาพยนตร์ การจัดหา หรือการใช้ประโยชน์อื่นใดก็ตาม อัน
จะไปละเมิดสิทธิของผู้อื่น หรือไปบั่นทอนเกียรติยศความน่าเชื่อถือของผู้ปฏิบัติงานของหอ
ภาพยนตร์ ของสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ หรือของวงการภาพยนตร์โดยรวม

๔. สิทธิของเพื่อนร่วมวิชาชีพ :

๔.๑ หอภาพยนตร์เชื่อมั่นในการปันความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่าง
ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อช่วยในการพัฒนาและเสริมสร้างปัญญาแก่กัน และพัฒนาไปสู่การเป็น
หอภาพยนตร์ในอุดมคติ เจ้าหน้าที่ของหอภาพยนตร์จักทำงานด้วยจิตวิญญาณแห่งการ
ร่วมไม้ร่วมมือกัน ไม่แก่งแย่งแข่งขันกันระหว่างเพื่อนร่วมหน่วยงานหรือต่างหน่วยงานกัน
เจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์ จักไม่เป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารอันผิดพลาดคลาดเคลื่อน และจัก
ต้องไม่จงใจปกปิดข้อมูลใด ๆ อันเกี่ยวเนื่องกับฟิล์มภาพยนตร์ในอารักขาของตน หรือ
ขอขบข่างานในวิชาชีพของตน(เว้นแต่เป็นกรณีที่ถูกขอให้สงวนไว้โดยข้อตกลงกับบุคคลที่
๓)

[ตัวอย่างความร่วมมือระหว่างหอภาพยนตร์และเจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์ อาจรวมถึงการเอื้อเพื่อข้อมูลหรือสิ่งของเพื่อช่วยในการจัดรายการกิจกรรม, การจัดทำแคตตาล็อกสิ่งของที่สั่งสม, หรือการให้ข้อมูลเพื่อทำภาพยนตร์านุกรม; การเอื้อเพื่อข้อมูลภาพยนตร์ในคลังอันอาจเกี่ยวข้องกับการจัดหาของเพื่อนหอภาพยนตร์อื่น, หรือการช่วยวางแผนการตัดสินใจเกี่ยวกับงานซ่อมสงวนรักษา, การเอื้อเพื่อสิ่งของคงอันจะเป็นประโยชน์ต่อการซ่อมสงวนรักษาซึ่งกำลังดำเนินการ, การแบ่งปันเอกสารข้อมูลเพื่อสนับสนุนงานวิชาการ, ฯลฯ]

๔.๒ หอภาพยนตร์จักต้องไม่ใช่ประโยชน์จากข้อมูลหรือภาพยนตร์ที่ได้มาโดยความร่วมมือระหว่างกันในทางที่ผิดไปจากเจตนารมณ์ดังอธิบายไว้ข้างต้น การทำสำเนาสิ่งของซึ่งถือครองโดยหอภาพยนตร์อื่นโดยไม่ได้รับอนุญาต, การนำผลงานหรืองานค้นคว้าของหอภาพยนตร์อื่นมาใช้โดยไม่ระบุที่มาหรือให้เกียรติแก่ผู้สร้างงาน, รวมถึงการไม่รักษาความลับหรือข้อมูลส่วนบุคคล ถือเป็นกรณีฝ่าฝืนมาตรฐานทางวิชาชีพอย่างร้ายแรง

๔.๓ หอภาพยนตร์ใดซึ่งในงานสะสมของตนมีสิ่งของซึ่งมีต้นกำเนิดมาจากงานสะสมของหอภาพยนตร์อื่น จักต้องอ้างอิงถึงหอภาพยนตร์อื่นนั้นเสมอในทุกคำถามที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์สืบเนื่องจากงานสะสมนั้นหรือจากการนำสิ่งของนั้นไปใช้ เว้นเสียแต่จะมีการทำข้อตกลงกันไว้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องนั้น การเอื้อเพื่อเผื่อแผ่กันเช่นนี้ควรขยายไปให้ทั่วเพื่อนหอภาพยนตร์ทั้งหมด ทั้งนี้ไม่ว่าสิ่งของในการสะสมนั้นจะได้อาจมาจากการติดต่อกันโดยตรงระหว่างหอภาพยนตร์ทั้งสอง หรือโดยผ่านมือที่สาม และไม่ว่าสิ่งของนั้นจะมาในรูปแบบดั้งเดิมหรือในรูปแบบใหม่ที่แฝงอยู่กับการใช้ประโยชน์อื่น ๆ (ยกตัวอย่าง เช่น ภาพยนตร์ที่ถูกประกอบไว้เป็นส่วนหนึ่งในรายการฉายภาพยนตร์ในวาระต่าง ๆ)

๔.๔ หอภาพยนตร์จักต้องไม่กระทำการไล่ล่าหรือหว่านล้อมล่อใจเพื่อที่จะให้ได้ฟิล์มภาพยนตร์หรืองานสะสมที่มีอยู่ในหอภาพยนตร์สมาชิกสหพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติประเทศอื่น ๆ ไม่ว่าโดยส่วนตัวหรือโดยในนามของหน่วยงาน หรือไม่ว่าจะเป็นการติดต่อกันด้วยหนทางอื่น ๆ ภายใต้วงการหอภาพยนตร์ ถ้าหากไม่ได้รับการยินยอมจากเพื่อนร่วมวิชาชีพในประเทศที่เกี่ยวข้องนั้น

๕. พฤติปฏิบัติของเจ้าหน้าที่

๕.๑ หอภาพยนตร์จักต้องมั่นใจว่าเจ้าหน้าที่ของตนจะไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในกิจการใดๆ อันเป็นการแข่งขันหรือขัดแย้งกับภารกิจของหน่วยงาน หรือทำให้คนภายนอกเกิดความ

กัซซาในเรื่องความชอบธรรมในการที่ไปเกี่ยวข้องกับกรณีนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น หากไม่ได้รับอนุญาตเป็นทางการ เจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์จักไม่ :

- สะสมสิ่งของเป็นการส่วนตัว ในขอบเขตที่ทับซ้อนกับสิ่งที่หน่วยงานสะสม
- รับเชิญเป็นผู้บรรยายหรือผู้เขียนบทความในนามของหน่วยงานที่ตนทำงาน แต่ดูเหมือนผลได้จะตกเป็นเรื่องส่วนตัว
- รับค่านายหน้าหรือผลประโยชน์ทางธุรกิจใด ๆ จากองค์กรหรือหน่วยงานที่ขายสินค้าหรือบริการแก่หอภาพยนตร์ หรือซื้อบริการจากหอภาพยนตร์ (เช่น บริษัทผู้สร้างภาพยนตร์)
- คบค้าหรือเข้าร่วมกับกลุ่มคนผู้มีวัตถุประสงค์หรือดำเนินกิจกรรมอันเป็นการแข่งขันหรือขัดแย้งกับกิจการของหอภาพยนตร์สมาชิกสมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ

๕.๒ เมื่อเจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์ได้รับมอบหมายจากหอภาพยนตร์ให้ไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมใดๆ จักต้องแสดงให้เห็นภายนอกเห็นอย่างเปิดเผยและชัดเจนว่า สิ่งใดเป็นการกระทำโดยเจตนาของส่วนตัว สิ่งใดเป็นการปฏิบัติในนามหอภาพยนตร์

๕.๓ เจ้าหน้าที่หอภาพยนตร์ไม่สมควรเป็นผู้ใช้ประโยชน์จากสิ่งของหรือบริการของหอภาพยนตร์เป็นการส่วนตัว เว้นแต่ระเบียบข้อบังคับของหอภาพยนตร์ได้อนุญาตไว้

๕.๔ ในฐานะผู้ทำงานด้านการอนุรักษ์ หอภาพยนตร์และเจ้าหน้าที่จักต้องเอาใจใส่ในการทำหน้าที่ เพื่อให้มั่นใจได้ว่า มาตรฐานที่กำหนดไว้ในหลักจริยธรรมนี้ได้รับการปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และชื่อเสียงอันดีงามของวงการนี้ได้รับการปกป้องรักษาไว้ เมื่อมีเหตุปรากฏว่ามีการกระทำอันละเมิดหลักจริยธรรมนี้ขึ้น จะต้องนำเรื่องเข้าสู่ขบวนการพิจารณาอย่างเหมาะสมตามที่บัญญัติไว้ในกฎข้อบังคับของสหพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ

๕.๕ หากพิจารณาข้อบังคับต่าง ๆ ที่ระบุอยู่ในเอกสารนี้ อาจทำให้ดูเหมือนว่าเป็นไปไม่ได้เลยที่หอภาพยนตร์จะให้บริการใช้ประโยชน์จากสิ่งของที่เก็บสะสมได้อย่างเต็มที่ทั้งหมด อย่างไรก็ตามหอภาพยนตร์และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องตระหนักว่า สาธารณชนมีสิทธิที่จะขอรับบริการอย่างเต็มที่เสมอ และพวกเขาต้องได้รับการปฏิบัติด้วยความกรุณา แม้ว่าการให้บริการอย่างถึงที่สุดเช่นนั้นยังไม่อาจอนุญาตให้ได้ก็ตาม

๕.๖ หอภาพยนตร์และเจ้าหน้าที่ทั้งหลาย จักต้องเคารพต่อข้อจำกัดต่าง ๆ ที่ที่ระบุไว้ในข้อมูลซึ่งได้รับจากบุคคลภายนอก และมีการชี้แจงอย่างชัดเจนว่าให้สงวนเป็นความลับ

กิตติกรรมประกาศ

เอกสารนี้เป็นหนี้บุญคุณอย่างยิ่งต่อ แรบบันดาลใจในเบื้องต้น จาก David Francis แห่ง The Library of Congress กรุงวอชิงตันดีซี ผู้ซึ่งเมื่อปี ๑๙๙๓ ได้ริเริ่มแนะนำให้เกิดวาระแห่งคณะทำงานหัวข้ออนาคตของ FIAF ซึ่งมีแนวคิดที่ว่า FIAF ควรจัดทำ หลักจริยธรรม ซึ่งสมาชิกของ FIAF จะได้ยึดถือเป็นหลักการ มากกว่าการคล้อยตามคำจำกัดความตามรูปแบบที่ประกอบอยู่ในหนังสือคู่มือ สถานภาพและกฎข้อบังคับ ที่ตีพิมพ์ไปแล้ว สำหรับการรับรู้ที่สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงจำนวนมากในเอกสารนี้เป็นคุณูปการจาก Ray Edmondson แห่ง the National Film and Sound Archive กรุงแคนเบอร์รา ผู้ซึ่งดำเนินการโครงการพัฒนาปรัชญาแห่งการจดหมายเหตุสตรีทส์ มาตลอดช่วงทศวรรษที่ ๑๙๙๐ แม้ว่าบุคคลทั้งสองท่านต่างมิได้มีส่วนโดยตรงในการเขียนหนังสือนี้ แต่บุคคลทั้งสองก็มีอิทธิพลที่สำคัญยิ่ง จึงขอได้รับการคารวะอย่างยิ่ง ณ ที่นี้

หลักจริยธรรมของ FIAF ได้รับการร่างขึ้นเป็นครั้งแรกและแก้ไขเรียบเรียงเป็นลำดับมาโดย Roger Smither แห่ง the Imperial War Museum Film and Video Archive กรุงลอนดอน ในฐานะที่เป็นเลขานุการทั่วไปของ FIAF ได้รับการขัดเกลา ผ่านการปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ปฏิบัติงานอย่างกว้างขวางมากมายในวงการเพื่อนสมาชิก FIAF เริ่มต้น ในช่วงปี ๑๙๙๕/๙๖ ได้ปรึกษาด้านฉบับนี้ กับ Hoos Blotkamp แห่ง the Nederlands Filmmuseum กรุงอัมสเตอร์ดัม ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าคณะทำงานหัวข้อ อนาคตของ FIAF ในขณะนั้น และ Gabrielle Claes แห่ง the Cinematheque Royale กรุงบรัสเซล ต่อมาในเดือนเมษายน ปี ๑๙๙๗ หลักจริยธรรมนี้ได้รับการพิจารณาในวาระการประชุม “brain-storming” โดยคณะกรรมการบริหารของ FIAF ทั้งหมด และหลังจากการนำเสนออยู่ที่ประชุมใหญ่ของสมาพันธ์ ที่ Cartagena, โคลัมเบีย ก็ได้รับคำแนะนำปรับแก้ต่างๆ ทั้งทางวาจาและลายลักษณ์อักษรจากมวลสมาชิกทั้งหมด ต้นฉบับสุดท้ายซึ่งเป็นผลสะท้อนจากคำแนะนำทั้งหลายก็ได้รับการจัดพิมพ์ขึ้นโดยได้รับความร่วมมือจาก Clyde Jeavons แห่ง the National Film and Television Archive กรุงลอนดอน

สงวนสิทธิ์ : ๑๙๙๘ - ๒๐๐๘

สมาพันธ์หอภาพยนตร์ระหว่างชาติ